

LEGE

privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase*

nr. 116 din 18.05.2012

Republicat: Monitorul Oficial al R.Moldova nr.40-49/83 din 10.02.2017

Monitorul Oficial nr.135-141/445 din 06.07.2012

* * *

Abrogat: 15.07.2023

Legea R.Moldova nr.151 din 09.06.2022

CUPRINS

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

[Articolul 1.](#) Domeniul de aplicare

[Articolul 2.](#) Noțiuni principale

[Articolul 3.](#) Cadrul juridic în domeniul securității industriale

[Articolul 4.](#) Obiectivul și sfera de aplicare a prezentei legi

[Articolul 5.](#) Clasificarea și gestionarea obiectelor industriale periculoase

[Articolul 6.](#) Tratatelor și acordurile internaționale

[Articolul 7.](#) Autoritățile publice abilitate în domeniul securității industriale

Capitolul II

ACTIVITATEA ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII INDUSTRIALE

[Articolul 8.](#) Desfășurarea activităților în domeniul securității industriale

[Articolul 9.](#) Expertiza obiectelor industriale periculoase

[Articolul 10.](#) Efectuarea activității la obiectele industriale periculoase

[Articolul 11.](#) Instruirea și atestarea personalului

[Articolul 12.](#) Cerințele de securitate industrială privind pregătirea pentru acțiunile de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie la obiectul industrial periculos

[Articolul 13.](#) Controlul de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială

[Articolul 14.](#) Cercetarea tehnică a cauzelor avariei

[Articolul 15.](#) Declarația privind securitatea industrială

[Articolul 16.](#) Asigurarea obligatorie de răspundere pentru prejudiciile cauzate în procesul de exploatare a obiectului industrial periculos

[Articolul 17.](#) Organul abilitat în domeniul securității industriale

[Articolul 18.](#) Organul de control și supraveghere tehnică de stat în domeniul securității industriale

[Articolul 19.](#) Răspunderea pentru încălcarea legislației privind securitatea industrială

Capitolul III

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Articolul 20.](#)

[Articolul 21.](#)

[Articolul 22.](#)

[Articolul 23.](#)

[Anexa nr.1](#) Nomenclatorul obiectelor industriale periculoase și al producțiilor, instalațiilor, utilajelor, tehnologiilor utilizate la obiectul industrial periculos și apartenența acestora la categoria de pericol

[Anexa nr.2](#) Cantitatea-limită de substanțe periculoase la obiectul industrial periculos pentru care elaborarea programului de prevenire a accidentelor industriale grave este obligatorie

Notă: În textul actelor normative adoptate de Parlament:

cuvintele „limba moldovenească”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare;

cuvintele „limba de stat”, „limba oficială” și „limba maternă”, la orice formă gramaticală, în cazul în care se are în vedere limba de stat a Republicii Moldova, se substituie cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare, conform Legii nr.52 din 16.03.2023, în vigoare 24.03.2023

Notă: În cuprinsul legii, sintagma „Ministerul Economiei și Infrastructurii”, la orice formă gramaticală, se substituie cu sintagma „Ministerul Economiei” la forma gramaticală corespunzătoare, conform Legii nr.156 din 09.06.2022, în vigoare 01.07.2022

Notă: În textul legii, sintagma „Ministerul Economiei”, la orice formă gramaticală, se substituie cu sintagma „Ministerul Economiei și Infrastructurii” la forma gramaticală corespunzătoare, conform [Legii nr.79 din 24.05.2018](#), în vigoare 15.06.2018

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește bazele juridice, economice și sociale pentru asigurarea funcționării obiectelor industriale periculoase în condiții de securitate și fiabilitate și are scopul de prevenire a avariilor la obiectele industriale periculoase, de asigurare a pregătirii agenților economici care desfășoară activități la aceste obiecte în vederea localizării și lichidării efectelor produse de avariile industriale și de catastrofele cu caracter tehnogen, precum și de protecție a populației și a mediului înconjurător.

(2) Securitatea industrială este un domeniu reglementat care include toate activitățile desfășurate la obiectele industriale periculoase: pregătirea personalului, expertiza, verificarea tehnică, diagnosticarea tehnică, controlul nedistructiv, controlul și supravegherea tehnică de stat, proiectarea, construcția-montarea, exploatarea, deservirea tehnică, reglarea și punerea în funcțiune, fabricarea, utilizarea, reconstrucția, reutilizarea tehnică, conservarea sau lichidarea unui obiect industrial periculos.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni principale:

activitate desfășurată în domeniul securității industriale – activitate a cărei practicare în mod neregulamentar poate prejudicia interesele vitale, sănătatea și bunurile cetățenilor și ale societății, precum și mediul ambiant;

avarie – distrugere a construcțiilor și/sau a instalațiilor tehnice utilizate la obiectul industrial periculos;

aviz de expertiză – document eliberat de către un organism de expertiză în domeniul securității industriale, care conține concluzii argumentate privind corespunderea sau necorespunderea obiectului supus expertizei cu cerințele securității industriale;

calificare – competențe profesionale ce permit persoanei interesate să desfășoare activități specifice domeniului respectiv;

catastrofă cu caracter tehnogen – explozii spontane și/sau emanații de substanțe periculoase, precum și intoxicații, contaminări cu aceste substanțe;

certificat de expertiză – document ce determină conformitatea instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice supuse expertizei cu cerințele securității industriale;

control de producție – complex de măsuri tehnico-organizatorice ale agentului economic cu scop de prevenire a avariilor și incidentelor la obiectele industriale periculoase, constituind unul dintre elementele sistemului de executare a lucrărilor în domeniul securității industriale;

depozit – prezența unei cantități de substanțe periculoase în scop de depozitare/stocare în condiții de siguranță;

documentație tehnică – documente și instrucțiuni elaborate în conformitate cu prevederile actelor normative și ale documentelor normativ-tehnice de profil, aplicate în domeniul securității industriale, de către producător pentru construirea, montarea, instalarea, reglarea și punerea în funcțiune, realizarea reviziilor, reparațiilor și/sau pentru deservirea tehnică a instalațiilor/echipamentelor, sistemului tehnologic, precum și documente elaborate de către persoanele fizice sau juridice pentru efectuarea acestor activități, în vederea realizării sarcinilor specifice ce le revin. Documentația tehnică include, după caz, descrierea generală a instalației/echipamentului, a sistemului tehnologic, proiectele de execuție, procesul de fabricație, schemele și circuitele pentru componentele instalațiilor/echipamentelor, descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea acestor desene și scheme, rezultatele calculului de proiectare, rapoartele încercărilor și examinărilor și alte aspecte asemănătoare;

documente normativ-tehnice în domeniul securității industriale – documente normative ce includ norme și reguli cu caracter obligatoriu, a căror respectare asigură exploatarea în siguranță a obiectelor industriale periculoase;

expertiză în domeniul securității industriale – proces prin care se evaluează respectarea cerințelor specifice pentru o instalație tehnică, proces tehnologic, activitate desfășurată în domeniul securității industriale conform actelor legislative și altor acte normative din domeniu;

incident – defectare sau deteriorare a instalației tehnice utilizate la obiectul industrial periculos, abatere de la regimul procesului tehnologic, încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative, precum și ale documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale care reglementează executarea lucrărilor la obiectul industrial periculos;

instalație – ansamblu de mașini și mecanisme montate în scop de producere, manipulare și depozitare a substanțelor periculoase sau de executare a lucrărilor în procesul de producție la obiectele industriale periculoase;

laborator de control nedistructiv în domeniul securității industriale – laborator care efectuează diagnosticarea tehnică, inclusiv controlul nedistructiv, a instalațiilor și sistemelor tehnologice utilizate la obiectele industriale periculoase;

lucrări efectuate la obiectele industriale periculoase – operații sau ansamblu de operații efectuate de către agenții economici în cadrul obiectelor industriale periculoase expertizate cu/sau fără ajutorul mașinilor, utilajelor, materialelor și în baza documentației tehnice în vederea funcționării inofensive și fiabile a obiectelor industriale periculoase;

obiect industrial periculos – spații de producție, sectoare, terenuri, construcții, încăperi, depozite sau alte obiecte în a căror componență se conțin substanțe chimice și/sau toxice specificate la art.5 alin.(1) și în anexa nr.1; producții, utilaje, instalații, tehnologii care pot provoca riscuri de avarie sau catastrofă cu caracter tehnogen;

organism de expertiză în domeniul securității industriale – organism de inspecție, acreditat în conformitate cu Legea privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, care furnizează servicii de efectuare a expertizei și verificări tehnice în domeniul securității industriale;

permis de exercitare – document ce permite persoanei care activează în domeniul securității industriale să desfășoare activități și/sau lucrări în acest domeniu, eliberat în baza unei examinări și evaluări a cunoștințelor persoanei respective care deține calificarea de profil;

pericol – proprietate esențială a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice cu potențial de a afecta sănătatea umană și/sau mediul;

raport de control – document întocmit în baza examinărilor distructive sau nedistructive și conține informația despre controlul efectuat și rezultatul acestuia;

reglare – ansamblu de lucrări și operațiuni ce se execută la o instalație tehnică sau la un sistem tehnologic în scop de menținere a parametrilor tehnici inițiali prescriși sau după reutilizarea instalației tehnice și/sau a sistemului tehnologic la alți parametri care asigură funcționarea în siguranță a acesteia/acestuia;

securitate industrială a obiectelor industriale periculoase (în continuare – *securitate industrială*) – grad de protecție a intereselor vitale ale persoanei și ale societății față de eventualele avarii la obiectele industriale periculoase și față de efectele acestora, asigurat prin aplicarea unui complex de măsuri privind pregătirea organizatorică și tehnică a agenților economici pentru desfășurarea activităților la obiectele industriale periculoase;

supraveghere tehnică de stat – control de stat asupra activității agentului economic, organizat și exercitat în conformitate cu actele legislative și cu alte acte normative care se aplică domeniului securității industriale în scop de monitorizare continuă a acestei activități și de respectare de către agenții economici a cerințelor stabilite în domeniul securității industriale.

[Art.2 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 3. Cadrul juridic în domeniul securității industriale

(1) Reglementarea activităților în domeniul securității industriale se efectuează în baza [Constituției Republicii Moldova](#), prezentei legi, a altor acte normative din domeniu, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, a documentelor normativ-tehnice care stabilesc norme și reguli de exploatare în siguranță a obiectelor industriale periculoase și care au caracter obligatoriu și se identifică prin sigla “NRS” (norme și reguli de securitate).

(2) Documentele normativ-tehnice în domeniul securității industriale stabilesc:

a) cerințe tehnice privind exploatarea în siguranță a instalațiilor tehnice din cadrul obiectului industrial periculos, a căror respectare asigură securitatea industrială în scop de prevenire a incidentelor, avariilor și de pregătire a întreprinderilor pentru localizarea și lichidarea avariilor;

b) reguli generale și linii directe, proceduri de ordin metodic-organizatoric sau de tehnică generală pentru desfășurarea activităților în domeniul securității industriale.

(3) Controlul exploatării în siguranță a instalațiilor tehnice și a obiectelor industriale periculoase se efectuează în baza normelor și regulilor de exploatare în siguranță, a reglementărilor tehnice și standardelor naționale aplicabile.

(4) Textele documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale sînt accesibile pentru public și sînt plasate pe pagina-web oficială a Ministerului Economiei.

(5) Documentele normativ-tehnice în domeniul securității industriale ale statelor cu care Republica Moldova are încheiate acorduri respective se consideră echivalente cu documentele normativ-tehnice naționale în cazul în care contribuie în mod adecvat și în același volum la realizarea obiectivelor prevăzute de reglementările tehnice și de documentele normative de profil naționale.

(6) Modul de preluare a documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale ale altor state, considerate echivalente cu cele naționale, se stabilește de către organul abilitat în domeniul securității industriale.

Articolul 4. Obiectivul și sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege are ca obiectiv aplicarea, la nivel de stat, a unui complex de măsuri de neadmitere, preîntîmpinare a avariilor industriale și catastrofelor cu caracter tehnogen și de lichidare a efectelor produse de acestea.

(2) Prevederile prezentei legi se extind asupra tuturor agenților economici, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare a lor, care desfășoară activități în domeniul securității industriale.

Articolul 5. Clasificarea și gestionarea obiectelor industriale periculoase

(1) La categoria obiectelor industriale periculoase sînt raportate întreprinderile sau secțiile acestora, sectoarele, terenurile ori alte obiecte care conțin instalații tehnice sau tehnologice a căror ieșire din funcțiune poate provoca avarii și la care:

1) cu excepția substanțelor chimice toxice de menaj, se produc, se utilizează, se prelucrează, se depozitează, se transportă, se nimicesc următoarele substanțe periculoase:

a) substanțe inflamabile – gaze care, în amestec cu aerul, la presiune normală, devin inflamabile și a căror temperatură de fierbere, la presiune normală, este mai mică sau este egală cu 20 de grade Celsius;

b) substanțe oxidante – substanțe ce mențin arderea, provoacă inflamabilitatea și/sau favorizează inflamabilitatea altor substanțe ca rezultat al reacției exotermice de oxidare-reducere;

c) substanțe combustibile – lichide, gaze, prafuri, fibre cu proprietatea de a se autoaprinde sau de a forma, în contact cu aerul, amestecuri explozive, precum și de a lua foc de la o sursă de aprindere, care continuă să ardă și după îndepărtarea sursei;

d) substanțe explozive – substanțe care, sub acțiunea anumitor factori externi, suportă transformări chimice cu autoextindere extrem de rapidă, degajînd căldură și formînd gaze;

e) substanțe toxice – substanțe care, acționînd asupra organismelor vii, pot provoca moartea acestora și au următoarele caracteristici:

- doza medie letală la introducerea în stomac – de la 15 pînă la 200 miligrame la un kilogram;

- doza medie letală la contactul cu pielea – de la 50 pînă la 400 miligrame la un kilogram;

- concentrația medie letală în aer – de la 0,5 pînă la 2 miligrame la un litru;

f) substanțe de înaltă toxicitate – substanțe care, acționînd asupra organismelor vii, pot provoca moartea acestora și au următoarele caracteristici:

- doza medie letală la introducerea în stomac – cel mult 15 miligrame la un kilogram;

- doza medie letală la contactul cu pielea – cel mult 50 miligrame la un kilogram;

- concentrația medie letală în aer – cel mult 0,5 miligrame la un litru;

g) substanțe ce prezintă pericol pentru mediul înconjurător – substanțe care, în mediul acvatic, sînt caracterizate de următorii indici de toxicitate acută:

- doza medie letală la acțiunea prin inhalare asupra unui pește în decurs de 96 de ore – cel mult 10 miligrame la un litru;

- concentrația medie de toxine ce provoacă un anumit efect la acțiunea asupra dafniilor în decurs de 48 de ore – cel mult 10 miligrame la un litru;

- concentrația medie de inhibare la acțiunea asupra algelor în decurs de 72 de ore – cel mult 10 miligrame la un litru;

2) se utilizează instalații ce funcționează sub o presiune de peste 0,07 megapascali sau la o temperatură de încălzire a apei ce depășește 115 grade Celsius, precum și conducte de aburi și de apă fierbinte;

3) se utilizează instalații și mecanisme de ridicat;

4) se utilizează instalații tehnice și tehnologice la efectuarea lucrărilor miniere și de forare.

(2) Obiectele industriale periculoase sînt supuse înregistrării de stat de către organul de control și supraveghere tehnică de stat în domeniul securității industriale, la notificarea obligatorie a agentului economic despre deținerea obiectului industrial periculos.

(3) Organul de control și supraveghere tehnică de stat în domeniul securității industriale este responsabilă de instituirea și gestionarea Registrului de stat al obiectelor industriale periculoase.

(4) Nomenclatorul obiectelor industriale periculoase și al producțiilor, instalațiilor, utilajelor, tehnologiilor utilizate la obiectul industrial periculos și apartenența acestora la categoria de pericol sînt prezentate în anexa nr.1.

(5) În funcție de consecințele pe care le poate avea avaria sau catastrofa cu caracter tehnogen asupra intereselor vitale ale persoanei și ale societății, obiectele industriale periculoase se împart în patru categorii de pericol, în corespundere cu criteriile indicate în anexa nr.1:

categoria I de pericol – obiectele industriale periculoase care constituie un pericol foarte înalt;

categoria II de pericol – obiectele industriale periculoase care constituie un pericol înalt;

categoria III de pericol – obiectele industriale periculoase care constituie un pericol mediu;

categoria IV de pericol – obiectele industriale periculoase care constituie un pericol redus.

(6) Atribuirea obiectelor industriale periculoase la categoriile de pericol se efectuează la etapa înregistrării lor în Registrul de stat al obiectelor industriale periculoase.

(7) Agentul economic care exploatează obiecte industriale periculoase poartă răspundere, în corespundere cu legislația în vigoare, pentru plenitudinea și autenticitatea informației prezentate pentru înregistrarea obiectelor industriale periculoase în Registrul de stat al obiectelor industriale periculoase.

[Art.5 modificat prin [Legea nr.5 din 06.02.2020](#), în vigoare 28.02.2020]

[Art.5 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

Articolul 6. Tratatelor și acordurile internaționale

În cazul în care tratatele și acordurile internaționale (interstatale), care sînt ratificate de Republica Moldova, stabilesc alte prevederi decît cele din legislația națională privind securitatea industrială, se aplică prevederile tratatelor și acordurilor internaționale (interstatale).

Articolul 7. Autoritățile publice abilitate în domeniul securității industriale

(1) Autoritatea publică abilitată cu funcții speciale în domeniul securității industriale este Ministerul Economiei (în continuare – *organ abilitat în domeniul securității industriale*), care elaborează politica de stat, exercită reglementarea normativă și monitorizează activitățile în domeniul securității industriale.

(2) Controlul și supravegherea tehnică de stat în domeniul securității industriale se efectuează de către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, care este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Economiei (în continuare – *organ de control și supraveghere tehnică de stat*).

[Art.7 modificat prin [Legea nr.132 din 26.05.2023](#), în vigoare 08.06.2023]

[Art.7 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Capitolul II

ACTIVITATEA ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII INDUSTRIALE

Articolul 8. Desfășurarea activităților în domeniul securității industriale

(1) Pentru desfășurarea activităților licențiate la obiectele industriale periculoase și autorizarea importului motorinei pentru consum propriu, agenții economici sînt obligați să prezinte autorității abilitate cu dreptul de a acorda licențe și autorizații de import al motorinei pentru consum propriu avizul pozitiv de expertiză eliberat de organismul de expertiză în domeniul securității industriale.

(2) Pentru desfășurarea, pe un termen de 5 ani, a activităților de întreprinzător în domeniul securității industriale nesupuse licențierii, agenții economici sînt obligați să notifice organul abilitat în domeniul securității industriale, cu prezentarea avizului pozitiv de expertiză.

(2¹) Activitățile în domeniul securității industriale nesupuse licențierii pentru a căror desfășurare este obligatorie deținerea avizului pozitiv de expertiză în domeniul securității industriale sînt următoarele:

a) activitățile de reglare și punere în funcțiune a instalațiilor tehnice și/sau sistemelor tehnologice;

b) activitățile de exploatare a instalațiilor tehnice și/sau sistemelor tehnologice, aparatelor consumatoare de combustibili gazoși;

c) activitățile de deservire tehnică a instalațiilor tehnice și/sau sistemelor tehnologice, precum și a aparatelor consumatoare de combustibili gazoși;

d) activitățile de fabricare a instalațiilor tehnice și/sau sistemelor tehnologice;

e) conservarea obiectelor industriale periculoase;

f) lichidarea obiectelor industriale periculoase.

(2²) Activitățile în domeniul securității industriale pot fi desfășurate separat sau cumulativ. Un aviz

de expertiză în domeniul securității industriale poate prevedea posibilitatea desfășurării mai multor genuri de activitate licențiate și/sau nesupuse licențierii.

(3) Pentru desfășurarea activităților de expertiză în domeniul securității industriale pe un termen de 5 ani, agenții economici sînt obligați să notifice organul abilitat în domeniul securității industriale, cu prezentarea certificatului de acreditare, acordat în conformitate cu [Legea nr.235/2011](#) privind activitățile de acreditare și evaluare a conformității.

(4) Avizul de expertiză se eliberează în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii, în funcție de complexitatea obiectului expertizat.

(4¹) În funcție de activitatea desfășurată, la solicitarea avizului de expertiză se vor anexa documentele care atestă dreptul de proprietate sau locațiune, caracteristicile tehnice ale utilajului, documentele de conformitate pentru utilajul nou pus în utilizare, documentația tehnică pentru obiectul industrial periculos, documentele care confirmă instruirea și atestarea personalului implicat, care atestă organizarea și efectuarea controlului în producție, care atestă pregătirea pentru posibilele situații de avarii și/sau catastrofe cu caracter tehnogen (după caz), care demonstrează gestionarea incidentelor, avariilor și catastrofelor cu caracter tehnogen (după caz).

(4²) Pentru fiecare dintre genurile de activitate care necesită expertizarea, Guvernul aprobă lista de documente necesare pentru eliberarea avizului de expertiză în domeniul securității industriale pentru activitatea respectivă.

(5) Echipamentele și/sau instalațiile tehnice și tehnologice plasate pe piață pentru a fi utilizate ulterior la obiectele industriale periculoase trebuie să corespundă reglementărilor tehnice aplicabile.

(6) Expertiza tehnică a documentației de proiect se efectuează de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale pînă la începutul lucrărilor de construcție-montare a obiectului industrial periculos.

(7) Activitățile la obiectul industrial periculos se efectuează în corespundere cu documentația tehnică.

(8) Exploatarea obiectului industrial periculos poate fi începută numai după darea în exploatare a acestuia.

(9) Activitățile în domeniul securității industriale sînt supuse controlului și supravegherii tehnice de stat.

(10) Se supun controlului și supravegherii tehnice de stat materialele folosite la construirea, montarea, utilizarea, repararea și verificarea tehnică a instalațiilor și aparatelor, și anume:

a) produsele din metale feroase, neferoase și materialele nemetalice: table, țevi, tuburi, profiluri forjate, turnate, semifabricate pentru organe de asamblare;

b) materialele pentru sudură: electrozi, sîrme, fluxuri, materialele pentru brazare.

(11) Umplerea, transportul, verificarea tehnică periodică, repararea, utilizarea, scoaterea din uz și casarea buteliilor, inclusiv a buteliilor de gaze de uz casnic, se efectuează de întreprinderi specializate care dețin avizul pozitiv de expertiză eliberat de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale.

(12) Cerințele de securitate privind umplerea, transportul, verificarea tehnică periodică, repararea, utilizarea, scoaterea din uz și casarea buteliilor, inclusiv a buteliilor de gaze de uz casnic, se aprobă de Guvern.

(13) Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a avizului de expertiză și a certificatului de expertiză pentru agenții economici se stabilește de [Legea nr.160/2011](#) privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

[Art.8 completat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 9. Expertiza obiectelor industriale periculoase

(1) Instalațiile tehnice și sistemele tehnologice cu termenul normativ de exploatare depășit sînt supuse evaluării privind siguranța în procesul de exploatare de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale, cu eliberarea certificatului de expertiză.

(2) Obiectele industriale periculoase se utilizează în cadrul termenului de exploatare a instalațiilor

tehnice și a sistemelor tehnologice, stabilit de documentația tehnică.

(3) În caz de expirare a termenului de exploatare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice stabilit, acestea pot fi exploatate numai după ce a fost prelungit termenul de exploatare de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale, care va notifica organul de control și supraveghere tehnică de stat.

(4) Lucrările pentru prelungirea termenului de exploatare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice utilizate la obiectul industrial periculos sînt planificate și începute pînă la expirarea termenului normativ de exploatare.

(5) În scop de prelungire a termenului de exploatare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice, agentul economic depune o cerere la organismul de expertiză în domeniul securității industriale pentru prelungirea termenului de exploatare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice, la care se anexează documentația tehnică necesară.

(6) Organismul de expertiză în domeniul securității industriale elaborează, avizează, aprobă cu agentul economic programul individual de lucrări pentru prelungirea termenului de exploatare inofensivă a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice și încheie contractul privind efectuarea lucrărilor prevăzute în programul individual.

(7) În urma realizării programului individual de lucrări și a raportului de control emis de laboratorul de control distructiv sau nedistructiv se eliberează certificatul de expertiză, care stabilește noul termen de exploatare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice, utilizate la obiectul industrial periculos.

(8) Procedura de eliberare a certificatului de expertiză se stabilește de prezenta lege și de documentul normativ-tehnic adoptat de organul abilitat în domeniul securității industriale.

(9) Certificatul de expertiză pentru instalații tehnice și sisteme tehnologice se perfectează de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale, în baza raportului de control emis de laboratorul de control distructiv sau nedistructiv, în cel mult 30 de zile.

(10) Sînt supuse expertizei în domeniul securității industriale:

- a) documentația de proiect pentru construcția, fabricarea, extinderea, reconstrucția, reutilarea tehnică, conservarea și lichidarea obiectului industrial periculos;
- b) clădirile și construcțiile obiectului industrial periculos;
- c) instalațiile tehnice și sistemele tehnologice utilizate la obiectul industrial periculos în următoarele cazuri:

– după expirarea termenului de exploatare sau la depășirea numărului ciclurilor de sarcini, stabilite de către producător;

– în cazul lipsei datelor în cartea tehnică privind termenul de exploatare a acestei instalații tehnice sau a acestui sistem tehnologic, dacă termenul de exploatare inofensivă se determina/acceptă în baza documentației tehnice pentru același tip de instalație tehnică sau sistem tehnologic;

– după executarea lucrărilor de reconstrucție, reutilare tehnică, modificare a construcției instalației tehnice sau a sistemului tehnologic; după schimbarea materialului elementelor portante sau după reparația de restabilire, după avarie, catastrofă cu caracter tehnogen sau incident, în urma cărora această instalație tehnică a fost deteriorată.

(11) Expertiza obiectului industrial periculos, inclusiv a siguranței în exploatare, se realizează de către organismul de expertiză.

(12) Se interzice presiunea comercială, financiară sau de altă natură asupra personalului organismului de expertiză care i-ar putea influența decizia.

(13) Organismul de expertiză include cel puțin 3 experți angajați permanent în domeniul de expertiză pentru efectuarea funcțiilor sale curente. Personalul responsabil pentru expertiză va avea calificare, instruire și experiență adecvate și cunoștințe corespunzătoare cerințelor expertizelor pe care le va efectua și poartă răspundere conform legislației.

(14) În cadrul organismului de expertiză sînt implementate proceduri documentate, prin care se asigură că rezultatele expertizei efectuate nu pot fi influențate de persoane sau de organizații din afara organismului de expertiză.

(15) Organismul de expertiză și personalul său trebuie să fie independente de părțile implicate.

Organismul de expertiză și personalul său responsabil pentru efectuarea expertizei nu trebuie să fie proiectantul, fabricantul, furnizorul, instalatorul, cumpărătorul, proprietarul, utilizatorul sau cel care asigură mentenanța entităților pe care le expertizează și nici reprezentantul autorizat al uneia dintre aceste părți.

(16) Organismul de expertiză trebuie:

- a) să dispună de documente care să demonstreze că este o entitate legal constituită;
- b) să dispună de resursele necesare pentru funcționarea corespunzătoare și să asigure stabilitatea financiară a sa;
- c) să fie imparțial;
- d) să angajeze personal cu pregătire, instruire, cunoștințe tehnice corespunzătoare și cu experiență necesară de minimum 7 ani pentru îndeplinirea funcțiilor sale atribuite conform tipului, domeniului și volumului activităților efectuate;
- e) să dețină un sistem al calității care include proceduri și instrucțiuni documentate adecvate tipului, domeniului și volumului lucrărilor efectuate;
- f) să dispună de oficii și de bază tehnică necesară pentru a-și desfășura activitatea;
- g) să prezinte organului abilitat în domeniul securității industriale, la solicitare, informații și rapoarte privind activitățile desfășurate.

(17) Organismul de expertiză va utiliza metode și proceduri de expertiză definite corespunzător cerințelor față de care va fi stabilită conformitatea.

Articolul 10. Efectuarea activității la obiectele industriale periculoase

(1) Agentul economic poate începe activitatea în domeniul securității industriale în cazul în care întrunește prevederile prezentei legi, cu informarea organului de control și supraveghere tehnică de stat cu cel puțin 10 zile lucrătoare pînă la începerea activității și/sau a lucrărilor.

(2) Darea în exploatare a obiectului industrial periculos se efectuează de către beneficiar, în prezența reprezentantului organului de control și supraveghere tehnică de stat, cu participarea reprezentanților altor organe de supraveghere, după caz. În procesul recepției obiectului industrial periculos se controlează corespunderea lui cu documentația tehnică, gradul de pregătire al agentului economic pentru exploatarea obiectului industrial periculos și pentru acțiunile de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie. Actul de predare-recepție, semnat de reprezentantul organului de control și supraveghere tehnică de stat, se consideră act permisiv pentru inițierea activităților la obiectul industrial periculos.

(3) Pentru a da în exploatare obiectul industrial periculos, beneficiarul asigură finisarea lucrărilor de construcție-montare și efectuarea lucrărilor de reglare și punere în funcțiune a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice utilizate, precum și efectuarea lucrărilor de protecție, după caz. Modul și cerințele pentru darea în exploatare specifice fiecărei categorii de obiecte industriale periculoase se aprobă de Guvern.

(4) Reglarea și punerea în funcțiune a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectelor industriale periculoase se efectuează de către beneficiar sau de către agentul economic specializat, în cazul deținerii de către acesta a avizului pozitiv de expertiză eliberat de organismul de expertiză în domeniul securității industriale, sau de către agenți economici specializați.

(5) În scop de evitare a avariilor și asigurării funcționării inofensive a obiectelor industriale periculoase, beneficiarul sau agentul economic specializat efectuează periodic lucrări de reglare în cadrul încercărilor în complex ale instalațiilor tehnice și sistemelor tehnologice pentru darea în exploatare a obiectului. Lucrările de reglare neplanificate se efectuează în următoarele cazuri:

- a) după reparația capitală;
- b) după efectuarea modificărilor constructive care influențează asupra securității obiectului;
- c) în cazul abaterilor sistematice în ceea ce privește funcționarea instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice de la cerințele expuse în fișa de regim;
- d) după incidentele și avariile produse la obiectul industrial periculos;
- e) la schimbarea tipului și caracteristicilor combustibilului (după caz).

(6) Agentul economic efectuează lucrările de reglare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectului industrial periculos în urma notificării organului de control și supraveghere tehnică de stat cu cel puțin 7 zile lucrătoare până la începerea lucrărilor respective. În cazul constatării erorilor în corectitudinea inițierii lucrărilor de reglare planificate, organul de control și supraveghere tehnică de stat emite indicații de înlăturare a lor în cel mult 5 zile de la primirea notificării despre efectuarea lucrărilor de reglare. În lipsa recomandărilor în termenul stabilit, agentul economic inițiază lucrările de reglare notificate.

(7) La notificarea privind efectuarea lucrărilor de reglare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice, agentul economic anexează următoarele documente:

[Lit.a) alin.(7) art.10 abrogată prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

b) copia avizului pozitiv de expertiză eliberat de organismul de expertiză în domeniul securității industriale; sau

c) copia contractului la executarea lucrărilor de reglare cu agentul economic specializat.

(8) Responsabilitatea pentru notificare o poartă beneficiarul sau agentul economic specializat, în condițiile alin.(4). Datele indicate în notificare trebuie să corespundă cu datele din documentele în baza cărora se completează notificarea.

(9) Rezultatele lucrărilor de reglare a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice se includ într-un raport și se păstrează de către beneficiar.

(10) Agentul economic care desfășoară activități în domeniul securității industriale este obligat:

a) să respecte prevederile actelor normative și ale documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale;

b) să asigure completarea statelor de personal la obiectul industrial periculos;

c) să admită, pentru executarea lucrărilor la obiectul industrial periculos, exclusiv persoane calificate care dețin permis de exercitare și care nu au contraindicații medicale pentru lucrările respective;

d) să asigure instruirea și atestarea personalului în domeniul securității industriale;

e) să dețină, la obiectul industrial periculos, acte legislative, alte acte normative și documente normativ-tehnice în domeniul securității industriale care reglementează executarea lucrărilor la acest obiect, precum și documente interne ce țin de domeniul securității industriale;

f) să organizeze și să efectueze controlul de producție, inclusiv cu atragerea părților terțe (a organismelor de expertiză), asupra respectării cerințelor de securitate industrială;

g) să asigure, conform cerințelor de securitate industrială, obiectul industrial periculos cu utilajul și sistemele de control necesare pentru verificarea tehnică a proceselor de producție;

h) să asigure exploatarea în siguranță a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice la obiectele industriale periculoase;

i) să nu admită accesul persoanelor străine la obiectul industrial periculos, cu excepția cazurilor prevăzute la art.18 alin.(10) lit.a);

j) să asigure depozitarea substanțelor periculoase cu respectarea cerințelor de securitate industrială;

k) să emită declarația privind securitatea industrială în conformitate cu prevederile art.15;

l) să dețină contract de asigurare obligatorie de răspundere pentru prejudiciile cauzate în procesul de exploatare a obiectului industrial periculos;

m) să execute, în termenele stabilite, prescripțiile organului de control și supraveghere tehnică de stat;

n) să suspende exploatarea obiectului industrial periculos din proprie inițiativă ori în temeiul prescripției organului de control și supraveghere tehnică de stat în caz de avarie, incident sau de depistare a anumitor circumstanțe care pot provoca avarii sau incidente;

o) să întreprindă măsuri de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie la obiectul industrial periculos, să acorde ajutor autorităților publice în cercetarea tehnică a cauzelor avariei;

p) să participe la cercetarea tehnică a cauzelor avariei produse la obiectul industrial periculos, să ia măsuri pentru lichidarea acestor cauze și pentru prevenirea avariilor;

q) să analizeze cauzele incidentului produs la obiectul industrial periculos, să ia măsuri pentru lichidarea acestor cauze și pentru prevenirea incidentelor;

r) să informeze, imediat și în modul stabilit, organul de control și supraveghere tehnică de stat și/sau alte autorități publice, precum și populația, după caz, despre avaria produsă la obiectul industrial periculos;

s) să țină evidența avariilor și incidentelor produse la obiectul industrial periculos.

(11) Personalul tehnic-ingineresc al întreprinderii care desfășoară activități în domeniul securității industriale trebuie să întrunească următoarele condiții:

a) să aibă capacitate de exercițiu;

b) să aibă studii superioare sau speciale tehnice de profil, să fie instruit și atestat în domeniul securității industriale în modul stabilit și să aibă experiența necesară în domeniu.

(12) Personalul obiectului industrial periculos este obligat:

a) să obțină instruirea și atestarea în domeniul securității industriale în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale altor acte normative în domeniul securității industriale;

b) să anunțe imediat pe conducătorul său nemijlocit sau pe alte persoane cu funcții de răspundere despre producerea avariei sau a incidentului;

c) să suspende lucrările, în caz de avarie sau incident, conform documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale;

d) să participe la lucrările de localizare a avariei, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale.

(13) Cheltuielile pentru întreținerea exploatarei inofensive a obiectului industrial periculos, inclusiv pentru expertizarea și asigurarea răspunderii în cazul unor pagube în procesul de exploatare a obiectului industrial periculos, sînt suportate de către agentul economic.

[Art.10 modificat prin [Legea nr.5 din 06.02.2020](#), în vigoare 28.02.2020]

[Art.10 modificat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.10 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 11. Instruirea și atestarea personalului

(1) Agentul economic care desfășoară activități în domeniul securității industriale asigură, din mijloace financiare proprii, condițiile necesare pentru instruirea teoretică și practică a personalului tehnic ingineresc și muncitoresc, inclusiv a personalului care desfășoară lucrări de sudură, examinări distructive și nedistructive, în scopul desfășurării în siguranță a activităților respective.

(2) Instruirea trebuie să cuprindă cursuri teoretice și practice, după caz, conform programelor de instruire elaborate de centrele specializate de instruire pe domenii de activitate/specialități, coordonate cu organul abilitat în domeniul securității industriale și aprobate de Ministerul Educației și Cercetării, cu eliberarea certificatului de audiere a cursurilor. Modul de instruire și atestare a persoanelor care activează în domeniul securității industriale se aprobă de Guvern.

(3) Frecvența, modul de instruire, complexitatea și durata acestora se decid de agentul economic în comun cu persoana care urmează a fi instruită și atestată, luîndu-se în considerare nivelul de cunoștințe, experiență și de pregătire pentru atestarea persoanei în cauză.

(4) Instruirea personalului întreprinderii privind respectarea regulilor de securitate se realizează anual sub formă de informații, instrucțiuni și/sau de lecții.

(5) Pentru admiterea la atestare în cadrul centrului specializat de instruire, agentul economic depune o cerere, în două exemplare, la care anexează următoarele documente pentru fiecare candidat:

a) copia de pe certificatul/diploma de studii;

b) copia, autenticată prin ștampila întreprinderii, a ordinului de angajare în funcția deținută, a contractului individual sau a contractului de prestări-servicii;

c) copia, autenticată prin ștampila întreprinderii, a permisului de exercitare precedent, în cazul atestării periodice.

(6) În cazul experților și al personalului tehnic ingineresc este obligatorie prezentarea diplomei de studii superioare tehnice de specialitate.

(7) Personalul care desfășoară lucrări de sudură, examinări distructive și nedistructive în domeniul securității industriale trebuie să dețină studii de specialitate în domeniul tehnic.

(8) Atestarea personalului care activează în domeniul securității industriale se efectuează de către comisia creată în cadrul centrelor specializate de instruire, în a cărei componență se includ, în mod obligatoriu, un reprezentant al organului de control și supraveghere tehnică de stat și cadre didactice de specialitate.

(9) La solicitarea agentului economic, atestarea periodică a personalului care activează în domeniul securității industriale poate fi desfășurată în lipsa cursurilor de instruire.

(10) În caz de neatestare a personalului care activează în domeniul securității industriale de cel mult 2 ori, agentul economic este obligat să solicite instruirea corespunzătoare pentru persoanele neatestate, după care este necesar să fie atestate în conformitate cu legislația.

(11) În componența comisiei de atestare a experților se includ, în mod obligatoriu, și reprezentanți ai organului abilitat în domeniul securității industriale.

(12) Atestarea experților, a personalului tehnic-ingineresc, a personalului care desfășoară lucrări de sudură în domeniul securității industriale se efectuează o dată la 36 de luni, iar atestarea muncitorilor se efectuează o dată la 12 luni. Certificarea personalului în domeniul controlului distructiv și nedistructiv se efectuează o dată la 60 de luni.

(13) Permisul de exercitare va cuprinde următoarele informații:

- a) fotografia titularului;
- b) denumirea entității care a desfășurat atestarea;
- c) seria, numărul și data de eliberare a permisului;
- d) numele, prenumele titularului, funcția deținută;
- e) pentru sudori – domeniul de activitate și indicativul poansonului;
- f) termenul de valabilitate a permisului de exercitare;
- g) semnătura președintelui comisiei și ștampila centrului specializat de instruire;
- h) semnătura reprezentantului organului de control și supraveghere tehnică de stat.

(14) Permisul de exercitare se eliberează persoanei în termen de 5 zile lucrătoare de la ziua susținerii atestării.

(15) Termenul de valabilitate a permisului de exercitare constituie, respectiv, 36 de luni și 12 luni de la data eliberării și poate fi prelungit după susținerea atestării titularului. Noul termen de valabilitate curge din ziua imediat următoare zilei în care a expirat termenul anterior de valabilitate.

(16) În cazul în care intervin modificări ale datelor menționate în permisul de exercitare fără a căror actualizare nu poate fi identificată legătura dintre permisul de exercitare, obiectul actului și titular, titularul este obligat ca, în termen de 10 zile lucrătoare, să depună, la centrul specializat de instruire unde a susținut atestarea, o cerere de reperfectare, permisul de exercitare valabil și informațiile privind modificările survenite.

(17) În termen de 5 zile lucrătoare de la data de depunere a cererii de reperfectare a permisului de exercitare și a documentelor anexate la cerere, centrul specializat de instruire emite o decizie privind reperfectarea actului și o comunică imediat solicitantului.

(18) În caz de pierdere a permisului de exercitare, titularul depune, la centrul specializat de instruire, o cerere de eliberare a duplicatului.

(19) Dacă permisul de exercitare este deteriorat și nu poate fi folosit, titularul poate obține un duplicat prin depunerea, la centrul specializat de instruire, împreună cu actul deteriorat, a unei cereri de eliberare a duplicatului.

(20) Centrul specializat de instruire este obligat să elibereze duplicatul permisului de exercitare în termen de 3 zile lucrătoare de la data de depunere a cererii de eliberare a duplicatului. Termenul de valabilitate a duplicatului permisului de exercitare nu poate depăși termenul indicat în actul pierdut sau deteriorat.

(21) Valabilitatea permisului de exercitare poate fi suspendată la cererea titularului privind

suspendarea valabilității acestuia.

(22) Permisul de exercitare este valabil pînă la atestarea ulterioară, chiar și în cazul transferării la lucru în cadrul altei întreprinderi sau al activității prin cumul, dacă activitățile și/sau lucrările desfășurate se încadrează în specializarea expusă în permisul de exercitare corespunzător.

(23) Centrul specializat de instruire trebuie:

- a) să dispună de documente care să demonstreze că este o entitate legal constituită;
- b) să dispună de resursele necesare pentru funcționarea corespunzătoare și să asigure stabilitatea sa financiară;
- c) să fie imparțial;
- d) să angajeze personal cu pregătire, instruire, cunoștințe tehnice corespunzătoare și cu experiență necesară de minimum 5 ani pentru îndeplinirea funcțiilor sale;
- e) să dețină proceduri și instrucțiuni documentate;
- f) să dispună de bază tehnică necesară pentru a-și desfășura activitatea;
- g) să prezinte organului abilitat în domeniul securității industriale, la solicitare, informații și rapoarte privind activitățile desfășurate.

(24) Componența nominală a comisiei de atestare și președintele acesteia se aprobă prin ordinul centrului specializat de instruire.

(25) Comisia activează permanent, avînd următoarele atribuții:

- a) aprobă lista de întrebări pentru proba scrisă;
- b) examinează dosarele prezentate de solicitanți;
- c) decide asupra susținerii atestării;
- d) examinează rezultatele probei scrise și desfășoară proba orală de atestare;
- e) decide asupra anulării rezultatelor atestării;
- f) examinează contestațiile solicitanților referitoare la rezultatele atestării și decide asupra acestora.

(26) Atestarea se efectuează în baza probei scrise și orale.

(27) Comisia confirmă atestarea în domeniul concret de activitate, prin semnătura și înscrierea în fișa de examinare a calificativului „atestat”, în cazul în care candidatul a susținut proba scrisă și proba orală.

(28) În cazul neatestării, examinarea repetată se efectuează în cadrul activității ulterioare a comisiei de atestare, condițiile de examinare fiind similare atestării.

(29) Dacă și după examinarea repetată cunoștințele se apreciază negativ, atunci se recomandă studierea și majorarea gradului cunoștințelor de profil în centrele de instruire specializate, cu indicarea recomandărilor în procesul-verbal de atestare.

(30) Specialitățile raportate la activitățile în domeniul securității industriale, pentru care se acordă permis de exercitare, se stabilesc de Guvern.

(31) Metodologia de calcul al tarifelor pentru serviciile de atestare în domeniul securității industriale pe specialități se aprobă de Guvern.

(32) Organismele de expertiză în domeniul securității industriale recunosc documentele care confirmă instruirea și atestarea specialiștilor, eliberate în alte state, în cazul în care recunoașterea poate fi efectuată în condițiile prezentei legi. Prin recunoaștere se confirmă autenticitatea, precum și corespunderea acestor documente cu prevederile legislației și standardele naționale. În urma recunoașterii se eliberează un permis de exercitare corespunzător, în mod necondiționat. Permisul de exercitare în cauză este emis pe durata termenului de valabilitate stabilit de prezentul articol, calculat de la data recunoașterii.

(33) Se recunosc documentele care confirmă instruirea și atestarea specialiștilor, eliberate în alte state, doar în cazul în care se întrunesc cumulativ următoarele condiții:

- a) în Republica Moldova nu există centre de instruire specializate în domeniul solicitat sau centrele existente nu implementează programe corespunzătoare;
- b) statele în care se efectuează instruirea și atestarea specialiștilor au încheiat acorduri de colaborare în domeniul securității industriale cu Republica Moldova și aplică standardele europene adoptate de către Republica Moldova la nivel național.

[Art.11 modificat prin [Legea nr.156 din 09.06.2022](#), în vigoare 01.07.2022]

[Art.11 modificat prin [Legea nr.79 din 24.05.2018](#), în vigoare 15.06.2018]

[Art.11 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 12. Cerințele de securitate industrială privind pregătirea pentru acțiunile de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie la obiectul industrial periculos

(1) În scop de asigurare a pregătirii pentru acțiunile de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie la obiectul industrial periculos, agentul economic este obligat:

a) să elaboreze și să aprobe planul acțiunilor de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie;

b) să fie pregătit de a întreprinde acțiuni de localizare și lichidare a efectelor produse de avarie;

c) să creeze rezerve de mijloace financiare și de resurse materiale necesare pentru localizarea și lichidarea efectelor produse de avarie;

d) să-i instruiască pe angajați asupra acțiunilor în caz de avarie sau incident;

e) să creeze sisteme de observare, de înștiințare, de comunicare și de sprijinire a acțiunilor în caz de avarie și să le mențină în stare bună de funcționare;

f) să elaboreze și să aprobe programul de prevenire a accidentelor industriale grave la obiectele industriale periculoase la care se produc, se utilizează, se prelucrează, se formează, se depozitează, se transportă, se lichidează substanțe periculoase, conform anexei nr.2, în cantități care sînt egale sau depășesc cantitățile pentru grupa A.

(2) Programul de prevenire a accidentelor industriale va conține informația despre obiect, analiza și aprecierea riscurilor de accidente, politica de prevenire a accidentelor.

[Art.12 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 13. Controlul de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială

(1) Agentul economic este obligat să organizeze și să exercite, în cadrul activităților la obiectul industrial periculos, controlul de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială.

(2) Agentul economic este obligat să elaboreze, actualizeze, aprobe și să aplice documentația tehnică referitoare la organizarea controlului de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială.

(3) Obiectivele principale ale controlului de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială (denumit în continuare *control de producție*) sînt:

a) asigurarea respectării cerințelor de securitate industrială;

b) analiza stării de securitate industrială, inclusiv aplicarea metodei de efectuare a unor expertize corespunzătoare;

c) elaborarea acțiunilor de ameliorare a stării securității industriale și de prevenire a prejudiciului care poate fi cauzat;

d) coordonarea lucrărilor de prevenire a avariilor la obiectele industriale periculoase și de asigurare a capacității de pregătire pentru localizarea avariilor și lichidarea efectelor acestora;

e) efectuarea oportună a încercărilor și verificărilor tehnice ale instalațiilor tehnice utilizate la obiectele industriale periculoase, repararea și verificarea mijloacelor de măsurare și control;

f) asigurarea disciplinei tehnologice;

g) identificarea, analiza și pronosticarea riscului de avarie la obiectele industriale periculoase și a amenințărilor legate de astfel de avarii;

h) planificarea și realizarea măsurilor de reducere a riscului de avarii la obiectele industriale periculoase, în special la executarea lucrărilor sau serviciilor contractate cu alte organizații.

(4) Funcțiile persoanei responsabile de exercitarea controlului de producție se atribuie, după caz:

a) unuia dintre locuitorii conducătorului întreprinderii, dacă numărul de lucrători angajați la obiectele industriale periculoase este mai mic de 50 de persoane;

b) unui lucrător special desemnat, dacă numărul de lucrători angajați la obiectele industriale periculoase constituie de la 50 pînă la 100 de persoane;

c) șefului serviciului control de producție, dacă numărul de lucrători angajați la obiectele industriale periculoase constituie mai mult de 100 de persoane.

(5) Fiecare întreprindere elaborează, în baza prezentei legi, regulamentul privind controlul de producție corespunzător specificului tehnologiei aplicate și particularităților tehnice ale obiectelor industriale periculoase exploatate.

(6) Regulamentul privind controlul de producție include:

a) funcția specialistului responsabil de exercitarea controlului de producție sau de descrierea organigramei serviciului control de producție;

b) modul de planificare și efectuare a controalelor cu privire la respectarea cerințelor securității industriale, precum și modul de pregătire și înregistrare a dărilor de seamă privind rezultatele acestor controale;

c) modul de colectare și analiză a informațiilor privind starea securității industriale, cu informarea conducerii întreprinderii;

d) modul de elaborare, adoptare și realizare a deciziilor (inclusiv a celor operative) privind asigurarea securității industriale, luând în considerare rezultatele controlului de producție, precum și modul de elaborare a planurilor de acțiuni pentru localizarea avariilor și incidentelor și lichidarea efectelor acestora;

e) modul de organizare a cercetării și evidenței avariilor și incidentelor la obiectele industriale periculoase;

f) modul de interacțiune a persoanei responsabile sau serviciului control de producție cu alte subdiviziuni/specialiști ai întreprinderii, cu serviciul control de producție al organizației ierarhice, în caz dacă acesta există;

g) modul de asigurare a serviciului control de producție cu acte legale și normative ce țin de domeniul securității industriale, precum și evidența deținerii și actualizarea acestor documente.

(7) Obligațiile și drepturile persoanei responsabile de exercitarea controlului de producție sînt stabilite în instrucțiunea de funcție sau în contractul individual de muncă încheiat cu această persoană.

Articolul 14. Cercetarea tehnică a cauzelor avariei

(1) Cercetarea tehnică a cauzelor avariei se efectuează de către o comisie specială, formată și condusă de reprezentantul organului de control și supraveghere tehnică de stat. Din componența comisiei fac parte reprezentanți:

a) ai autorității administrației publice locale pe al cărei teritoriu este amplasat obiectul industrial periculos;

b) ai agentului economic care desfășoară activități la obiectul industrial periculos;

c) ai altor autorități publice conform legislației.

(2) Modul de cercetare tehnică a cauzelor avariei și de întocmire a actului de cercetare tehnică a cauzelor avariei se stabilește de către organul abilitat în domeniul securității industriale.

(3) Cheltuielile legate de cercetarea tehnică a cauzelor avariei se finanțează de către agentul economic proprietar al obiectului industrial periculos la care s-a produs avaria.

(4) Comisia pentru cercetarea tehnică a cauzelor avariei, în termen de 10 zile calendaristice de la crearea sa, întocmește procesul-verbal de cercetare tehnică a cauzelor avariei și îl prezintă organului abilitat în domeniul securității industriale. În caz de necesitate, termenul de cercetare poate fi prelungit cu acordul organului abilitat în domeniul securității industriale. Formularul procesului-verbal se aprobă de către organul abilitat în domeniul securității industriale.

Articolul 15. Declarația privind securitatea industrială

(1) Pentru desfășurarea activității la obiectul industrial periculos în corespundere cu cerințele de securitate industrială și cu cerințele față de localizarea și lichidarea efectelor produse de avariile la acest obiect, agentul economic emite declarația privind securitatea industrială a obiectului industrial periculos, conform anexei nr.2 tabelul 1 grupa B, care se prezintă la înscrierea acestuia în Registrul de stat al obiectelor industriale periculoase.

(2) Conducătorul agentului economic este responsabil, conform legii, de plenitudinea și autenticitatea informației cuprinse în declarația privind securitatea industrială.

(3) Declarația privind securitatea industrială este prezentată la organul de control și supraveghere tehnică de stat. Forma de prezentare și conținutul declarației privind securitatea industrială a obiectului industrial periculos se aprobă de organul abilitat în domeniul securității industriale.

Articolul 16. Asigurarea obligatorie de răspundere pentru prejudiciile cauzate în procesul de exploatare a obiectului industrial periculos

(1) Agentul economic care deține un obiect industrial înregistrat periculos conform anexei nr.1 este obligat să efectueze asigurarea de răspundere pentru prejudiciile cauzate vieții, sănătății sau bunurilor altor persoane, precum și mediului înconjurător, în caz de avarie la obiectul industrial periculos, în conformitate cu actele legislative și cu alte acte normative.

(2) Mărimea sumei asigurării de răspundere pentru eventualele prejudicii se stabilește în baza rezultatelor evaluării riscului. La transportarea substanțelor periculoase prin localități, mărimea sumei asigurate se stabilește pornind de la prejudiciile maxime posibile în caz de avarie și/sau de accident al mijlocului de transport.

[Art. 16 modificat prin [Legea nr.5 din 06.02.2020](#), în vigoare 28.02.2020]

[Art. 16 modificat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

Articolul 17. Organul abilitat în domeniul securității industriale

(1) Organul abilitat în domeniul securității industriale are următoarele funcții:

a) elaborarea proiectelor de politici de stat în domeniul securității industriale, aprobarea proiectelor de documente normativ-tehnice care stabilesc norme și reguli de exploatare în siguranță a obiectelor industriale periculoase;

b) monitorizarea activității de control și supraveghere tehnică de stat;

c) conlucrarea cu organele cu funcții de reglementare, de supraveghere și de control, inclusiv din alte țări, și cu organizațiile internaționale din domeniul securității industriale;

d) coordonarea programelor didactice de specialitate pentru formarea profesională în domeniul securității industriale;

[Lit.e) alin.(1) art. 17 abrogată prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

f) ținerea evidenței avariilor produse la obiectele industriale periculoase;

g) gestionarea fondului de documente normativ-tehnice în domeniul securității industriale;

h) reprezentarea Republicii Moldova în organizațiile regionale și internaționale de specialitate;

i) participarea la instruirea și atestarea inspectorilor;

j) monitorizarea activității organismelor de expertiză în domeniul securității industriale;

k) verificarea corectitudinii cercetării tehnice a cauzelor avariilor și incidentelor produse la obiectele industriale periculoase, precum și a suficienței măsurilor întreprinse în corespundere cu rezultatele acestor cercetări;

l) recunoașterea echivalenței documentelor normativ-tehnice naționale în domeniul securității industriale cu cele ale altor state;

m) participarea la instruirea și atestarea experților;

n) participarea la instruirea și atestarea lectorilor din cadrul centrelor specializate de instruire.

(2) Organul abilitat în domeniul securității industriale are următoarele drepturi:

a) să aibă acces la informațiile, datele tehnice și contractuale necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale, cu respectarea confidențialității;

b) să participe la activitățile comisiilor de stat pentru recepția și darea în exploatare a obiectelor industriale periculoase strategice;

c) să participe la activitatea comisiilor create în cadrul centrelor specializate de instruire și a comisiilor de atestare în domeniul securității industriale, instituite de agenții economici;

d) să solicite organului de control și supraveghere tehnică de stat prezentarea rapoartelor și informațiilor privind activitatea desfășurată în domeniul securității industriale;

e) să solicite Agenției Servicii Publice și Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică informații privind licențele acordate, suspendate sau retrase agenților economici care desfășoară activități în domeniul securității industriale în cazul în care titularul de licență a încălcat condițiile de licențiere.

(3) Organul abilitat în domeniul securității industriale are următoarele obligații:

a) să informeze operativ organele competente referitor la depistarea încălcărilor grave care pot conduce la avarii și/sau la incidente de proporții la obiectele industriale periculoase;

b) să asigure, în conformitate cu legislația, păstrarea de către personal a confidențialității privind informațiile obținute în procesul exercitării funcțiilor de serviciu;

c) să monitorizeze Registrul de stat al obiectelor industriale periculoase;

d) să coordoneze și să monitorizeze activitatea comisiilor interdepartamentale în soluționarea problemelor în domeniul securității industriale.

[Art.17 modificat prin [Legea nr.80 din 05.05.2017](#), în vigoare 26.05.2017]

Articolul 18. Organul de control și supraveghere tehnică de stat în domeniul securității industriale

(1) Controlul și supravegherea tehnică de stat în domeniul securității industriale au drept scop monitorizarea din partea statului și verificarea executării de către agenții economici a cerințelor privind securitatea industrială pe principii de parte terță.

(2) Organul de control și supraveghere tehnică de stat are statut de persoană juridică, dispune de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova și cu denumirea sa în limba română, de conturi trezoreriale.

(3) Structura, efectivul-limită și regulamentul organului de control și supraveghere tehnică de stat se aprobă de Guvern.

(4) În activitatea sa, organul de control și supraveghere tehnică de stat se călăuzește de [Constituția Republicii Moldova](#), de legile și hotărârile Parlamentului, decretele Președintelui Republicii Moldova, hotărârile, ordonanțele și dispozițiile Guvernului și ale Ministerului Economiei, de actele normative și documentele normativ-tehnice în domeniul securității industriale, de acordurile și de convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Finanțarea organului de control și supraveghere tehnică de stat se efectuează integral de la bugetul de stat și din defalcările prevăzute de legislație.

(6) Șeful organului de control și supraveghere tehnică de stat se numește de conducătorul organului abilitat în domeniul securității industriale, în condițiile legislației.

(7) Personalul organului de control și supraveghere tehnică de stat, în exercitarea funcțiilor, cu excepția personalului de deservire, este supus asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.

(8) Personalul organului de control și supraveghere tehnică de stat, în timpul exercitării funcțiilor, poartă uniformă confecționată din contul mijloacelor financiare alocate conform regulamentului aprobat de Guvern.

(9) Organul de control și supraveghere tehnică de stat are următoarele atribuții principale:

a) efectuarea controlului respectării condițiilor de securitate a obiectelor industriale periculoase la care se desfășoară activități și/sau lucrări care cad sub incidența prezentei legi, precum și a respectării prevederilor actelor legislative, ale altor acte normative și ale documentelor normativ-tehnice în domeniul securității industriale;

b) eliberarea prescripțiilor privind înlăturarea încălcărilor depistate ale cerințelor de securitate industrială și verificarea executării lor de către agentul economic;

[Lit.c) alin.(9) art.18 abrogată prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

d) suspendarea lucrărilor executate în condiții de nerespectare a cerințelor de securitate

industrială, în cazul în care executarea lor în continuare poate provoca avarii sau pune în pericol iminent și imediat viața și sănătatea angajaților și/sau a populației;

e) eliberarea, la solicitarea agentului economic, a permisiunii de executare a lucrărilor de dinamitare pentru obiectul concret, pentru obținerea (procurarea) de materiale explozive, pentru exploatarea spațiilor (depozitelor) de păstrare a materialelor explozive;

f) înregistrarea documentației de proiect pentru lucrările de construcție-montare, extindere, reconstrucție, reutilizare tehnică, conservare și lichidare a obiectelor industriale periculoase;

g) participarea la activitățile comisiilor pentru recepția și darea în exploatare a obiectelor industriale periculoase;

h) participarea la activitățile comisiilor de cercetare tehnică a cauzelor avariilor la obiectele industriale periculoase;

i) desfășurarea activităților de supraveghere a pieței produselor din domeniile reglementate în conformitate cu legea.

(10) Organul de control și supraveghere tehnică de stat are următoarele drepturi generale:

a) să aibă acces nelimitat în orice loc unde se desfășoară activități și/sau lucrări în domeniul securității industriale în procesul efectuării controlului, în conformitate cu prevederile actelor legislative, inclusiv la informațiile și datele tehnice necesare pentru exercitarea controlului și a supravegherii tehnice de stat, cu respectarea confidențialității;

b) să tragă la răspundere administrativă, în modul stabilit de lege, persoanele culpabile de nerespectarea cerințelor de securitate industrială și să înainteze instanțelor judecătorești materialele respective pentru a fi trase la răspundere penală persoanele în cauză, în modul stabilit de legislație;

c) să participe la activitățile comisiilor de atestare a personalului tehnic-ingineresc, muncitoresc și a experților în domeniul securității industriale;

d) să aplice sancțiuni în conformitate cu [Codul contravențional](#);

e) să participe la instruirea și atestarea lectorilor din centrele specializate de instruire;

f) să acorde, în bază de contract, servicii contra plată. Nomenclatorul serviciilor contra plată și mărirea tarifelor la servicii se stabilesc de către Guvern.

(11) Organul de control și supraveghere tehnică de stat are următoarele obligații:

a) să asigure, în conformitate cu actele normative, păstrarea de către personal a confidențialității privind informația obținută în procesul de îndeplinire a funcțiilor de serviciu;

b) să informeze operativ organul abilitat în domeniul securității industriale referitor la depistarea încălcărilor ce pot provoca avarii la obiectele industriale periculoase;

c) să prezinte, la solicitarea organului abilitat în domeniul securității industriale, informații și rapoarte, dări de seamă ce vizează domeniul securității industriale;

d) să țină evidența obiectelor industriale periculoase conform unui soft special;

e) să asigure gestionarea Registrului de stat al obiectelor industriale periculoase;

f) să respecte, în activitatea de control și supraveghere tehnică de stat, prevederile [Legii nr.131 din 8 iunie 2012](#) privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(12) Supravegherea tehnică de stat în domeniul securității industriale se efectuează din momentul de înregistrare a documentației de proiect și pe parcursul executării lucrărilor în domeniul securității industriale.

(13) La efectuarea planificării controlului asupra obiectelor industriale periculoase se va lua în considerare categoria de pericol, conform anexei nr. 1, cu următoarele limite de timp:

categoria I de pericol – cel mult o dată la 6 luni;

categoria II de pericol – cel mult o dată pe an;

categoria III de pericol – cel mult o dată la 2 ani;

categoria IV de pericol – cel mult o dată la 3 ani.

[Alin.(14) art.18 abrogat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

(15) Suspendarea lucrărilor executate în condiții de nerespectare a cerințelor de securitate

industrială poate fi efectuată conform procedurii de contestare, precum și în limitele și în modul stabilite de [Legea nr.131/2012](#) privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(16) Planul anual de activitate a organului de control și supraveghere tehnică de stat se aprobă de către conducătorul organului abilitat în domeniul securității industriale.

(17) Controlul și activitatea aferentă acestuia vor fi efectuate în conformitate cu prezenta lege și cu prevederile Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

[Art.18 modificat prin [Legea nr.5 din 06.02.2020](#), în vigoare 28.02.2020]

[Art.18 modificat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.18 modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Articolul 19. Răspunderea pentru încălcarea legislației privind securitatea industrială

Persoanele fizice și/sau juridice vinovate de încălcarea legislației privind securitatea industrială poartă răspundere în conformitate cu [Codul contravențional](#), [Codul penal](#) și cu alte acte legislative.

Capitolul III DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 20.

Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării.

Articolul 21.

Pînă la aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege, actele normative în vigoare se aplică în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Articolul 22.

Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prevederile prezentei legi;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi;
- c) va elabora actele normative pentru executarea prezentei legi.

Articolul 23.

La data intrării în vigoare a prezentei legi, [Legea nr.803-XIV din 11 februarie 2000](#) privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.59–62, art.401), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 18 mai 2012.

Nr.116.

Anexa nr.1

NOMENCLATORUL

**obiectelor industriale periculoase și al producțiilor, instalațiilor, utilajelor,
tehnologiilor utilizate la obiectul industrial periculos și apartenența
acestora la categoria de pericol**

Nr. crt.	Domeniul	Categoria de pericol
-------------	----------	----------------------------

I. ÎN DOMENIUL CHIMIC ȘI TEHNOLOGIC

1.1	Obiecte la care se folosesc substanțe cu pericol de inflamabilitate și substanțe toxice, inclusiv:	
	– instalații frigorifice cu amoniac	II
	– depozite de produse petroliere	II
	– stații de alimentare cu produse petroliere	II
	– secții de producere a alcoolului etilic	II
	– secții de extracție a uleiurilor	II
	– secții de vopsire	III
	– stații de clorinare a apei	II
	– depozite de acizi și baze	II
	– depozite de substanțe periculoase	II
	– instalații tehnologice cu substanțe periculoase	II
	– secții de producere, de depozitare a bioxidului de sulf	II
	– secții de producere a lacurilor și a vopselelor	II
	– depozite de alcool etilic	II
	– depozite de clor	II
	– secții de prelucrare a petrolului și a produselor petroliere	II
	– secții de producere a hidrogenului	II
– secții și instalații de producere și utilizare în procesul tehnologic a alcoolului etilic	II	
– secții și instalații de producere și utilizare în procesul tehnologic a gazelor toxice	II	
1.2	Obiecte de prelucrare și păstrare a produselor cerealiere, inclusiv:	
	– elevatoare	II
	– mori	II
	– secții de producere a nutrețurilor combinate	II
	– depozite de păstrare a făinii fără ambalaj	II
	– secții de colectare a produselor cerealiere	II
	– secții de producere a crupelor	II
	– secții de uscare și ambalare a zahărului	II
– secții de măcinare a zahărului tos în zahăr praf	II	
II. ÎN DOMENIUL INSTALAȚIILOR SUB PRESIUNE ȘI AL MECANISMELOR DE RIDICAT		
2.1	Cazane de abur, inclusiv cazane-boilere, supraîncălzitoare cu abur și economizoare autonome cu presiunea de peste 0,07 MPa (0,7 kgf/cm ²), cazane de apă fierbinte și economizoare autonome cu temperatura apei mai mare de 115°C	II
2.2	Recipiente care funcționează sub presiune:	
	– recipiente care funcționează sub presiune, inclusiv recipiente care funcționează sub presiunea apei la o temperatură mai mare de 115°C sau a altor fluide netoxice, neinflamabile și nedeflagante, la temperatura ce depășește temperatura de fierbere cu presiunea de 0,07 Mpa (0,7 kgf/cm ²) pentru care	III

	produsul presiunii în Mpa (kgf/cm ²) și capacității în m ³ (l) depășește 1(10000)	
	– recipiente care funcționează sub presiunea aburului, gazelor sau fluidelor toxice, inflamabile și explozive mai mare de 0,07 Mpa (0,7 kgf/cm ²) pentru care produsul presiunii în Mpa (kgf/cm ²) și capacității în m ³ (l) depășește 0,05(500)	II
	– butelii cu un volum de peste 100 de litri pentru transportarea și depozitarea gazelor comprimate, lichefiate și dizolvate sub presiune mai mare de 0,07 Mpa (0,7 kgf/cm ²)	III
	– cisterne și butoaie pentru transportarea și depozitarea gazelor comprimate și lichefiate, a căror presiune a vaporilor la o temperatură de pînă la 50°C depășește 0,07 Mpa (0,7 kgf/cm ²)	II
	– barocamere cu presiunea de lucru mai mare de 0,7 kgf/cm ²	IV
2.3	Conducte de abur cu presiunea ce depășește 0,07 Mpa (0,7 kgf/cm ²) și conducte de apă fierbinte cu o temperatură mai mare de 115°C	III
2.4	Macarale de toate tipurile supuse înregistrării în modul stabilit	III
2.5	Ascensoare, cu excepția ascensoarelor mici pentru materiale	III
2.6	Escalatoare	III
2.7	Turle supuse înregistrării în modul stabilit: – autopropulsate, inclusiv auto; montate pe șasiu special; pe șenile; feroviare; pe pneuri – remorcate – mobile – tip catarg pe șasiu special, inclusiv autopropulsate, remorcate, mobile	III
2.8	Căi de transport cu cablu suspendat	III
2.9	Stivuitoare cu capacitatea de ridicare mai mare de 5000 kg	IV
2.10	Instalații și echipamente dotate cu mecanisme de ridicat destinate, montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții	III
2.11	Accesorii de securitate pentru instalațiile, echipamentele și aparatele utilizate la obiectele industriale periculoase	III
III. ÎN DOMENIUL FOLOSIRII SUBSOLULUI		
3.1	Fabrici de îmbogățire de minerale (cu excepția celor larg răspândite) cu o capacitate: – de la 100 pînă la 400 mii m ³ – mai mare de 400 mii m ³	IV III
3.2	Depozite de materiale explozive și lucrări de dinamitare	II
3.3	Instalații tehnice la efectuarea lucrărilor de forare cu adîncimea de peste 100 de metri	III
3.4	Instalații tehnice utilizate în domeniul minier	III
3.5	Accesorii de securitate pentru instalațiile tehnice, echipamentele și aparatele utilizate în domeniul minier	III
IV. ÎN DOMENIUL ALIMENTĂRII CU GAZE		
4.1	Activitatea de preparare, stocare, transportare, distribuție și furnizare a gazelor naturale, comprimate și lichefiate la obiectele economiei naționale, precum și deservirea obiectelor aferente	

	acesteia, inclusiv:	
4.1.1	Conducte magistrale și obiectele aferente lor, inclusiv:	
	– conducte de gaze	II
	– stații de compresare	II
	– stații de distribuție a gazelor	II
	– stații de evidență și de consum al gazelor	II
	– stații de alimentare a automobilelor cu gaze comprimate	II
4.1.2	Sisteme de distribuție și obiectele aferente lor, inclusiv:	
	– stații de reglare a presiunii gazelor	II
	– posturi de reglare a presiunii gazelor	III
	– post de reglare-măsurare a consumului de gaze	III
	– conducte, rețele de distribuție a gazelor	II
4.2	Instalații de gaze petroliere lichefiate:	
	– stații de depozitare și îmbuteliere a gazelor	II
	– stații de alimentare cu gaze a automobilelor	II
	– stații de îmbuteliere a gazelor	II
	– sisteme de depozitare și distribuție a gazelor	III
4.3	Instalații de gaze industriale tehnologice și agricole	II
4.4	Instalații de gaze ale centralelor termice cu capacitatea termică unitară mai mare de 100 kW	III
4.5	Instalații de gaze ale centralelor electrotermice, centralelor termice cu program de lucru sezonier	II
4.6	Accesorii de securitate pentru instalațiile, echipamentele și aparatele utilizate la obiectele industriale periculoase	II
4.7	Instalații de producere și tratare a biogazului. Rețele și instalații de transportare și utilizare a biogazelor	II
4.8	Terminale navale și feroviare de hidrocarburi gazoase lichefiate și gaze comprimate	I

Notă. Supravegherea tehnică la exploatarea sistemelor și a utilajelor de gaze la obiectele social-comunale cu capacitatea termică unitară de pînă la 100 kW se efectuează de către întreprinderea furnizorului de gaze.

[Anexa nr.1 modificată prin [Legea nr.5 din 06.02.2020](#), în vigoare 28.02.2020]

[Anexa nr.1 completată prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

Anexa nr.2

**Cantitatea-limită de substanțe periculoase
la obiectul industrial periculos pentru care elaborarea programului
de prevenire a accidentelor industriale grave este obligatorie**

Tabelul 1

Substanțe periculoase	Cantitatea-limită, t	
	Grupa A	Grupa B
Amoniac	200	500

Nitrat de amoniu (nitrat de amoniu și amestecuri de amoniu, în care conținutul de azot din nitratul de amoniu constituie mai mult de 28% din masă, precum și soluțiile apoase ale nitrului de amoniu, în care concentrația nitrului de amoniu depășește 90% din masă)	–	2500
Nitrat de amoniu în formă de îngrășămintă (îngrășămintă simple pe bază de nitrat de amoniu, precum și îngrășămintă compuse, în care conținutul de azot din nitratul de amoniu depășește 28% din masă. Pe lângă nitratul de amoniu, îngrășămintele compuse mai conțin fosfat și/sau caliu)	–	10000
Acrilonitril	–	200
Clor	10	25
Oxid de etilenă	5	50
Cianură de hidrogen	–	20
Fluorură de hidrogen	–	50
Sulfură de hidrogen	–	50
Dioxid de sulf	50	250
Trioxid de sulf	–	75
Alchili de plumb	5	50
Fosgen	–	0,75
Izocianat de metil	–	0,15
Hidrogen	5	50

Tabelul 2

Substanțe periculoase	Cantitatea maximă, t	
	Grupa A	Grupa B
Gaze inflamabile	50	200
Lichide combustibile aflate la depozitele și bazele de marfă și de materie primă	5000	50000
Lichide combustibile utilizate în procesele tehnologice sau transportate prin conducte magistrale	50	200
Substanțe toxice	50	200
Substanțe de înaltă toxicitate	5	20
Substanțe oxidante	50	200
Substanțe explozive	10	50
Substanțe care reprezintă pericol pentru mediul înconjurător	50	200

Note:

1. Pentru substanțele periculoase neindicate în tabelul 1 se aplică datele din tabelul 2.
2. În cazul în care distanța dintre obiectele industriale periculoase este mai mică de 500 de metri, se ia în considerare cantitatea totală de substanțe periculoase.
3. Dacă se utilizează câteva tipuri de substanțe periculoase din una și aceeași categorie, cantitatea maximă totală se calculează conform formulei:

$$\sum_{i=1}^n (m(i)) / (M(i)) > 1,$$

în care:

m(i) – cantitatea substanței utilizate;

M(i) – cantitatea maximă a substanței utilizate în conformitate cu această listă pentru toate valorile lui i de la 1 pînă la n.

* Republicată în temeiul art.VIII alin.(2) lit.c) al [Legii Republicii Moldova nr.192 din 23 septembrie 2016](#) – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.369-378, art.749.

Modificată și completată prin legile Republicii Moldova:

Rectificarea – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.379-386, pag.22;

[Legea nr.230 din 23.09.2016](#) – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.369-378, art.755;

[Legea nr.192 din 23.09.2016](#) – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.369-378, art.749; în vigoare 28.01.2017;

[Legea nr.223 din 03.12.2015](#) – Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr.361-369, art.681; în vigoare 31.03.2016.